

Hedenmorgen stapte ik naast mijn kooitje en kreeg weer verschijnselen in mijn onderdanen gelijk aan die van een wandelende tak met atrose. Ik tracht dit zo veel mogelijk te bestrijden door geregeld een behoorlijke afstand te fietsen, ik praat dan over ongeveer 40 tot 50 kilometer. In tegenstelling tot het stalen ros de "mountainbike" stap ik tegenwoordig op de E-bike., heb ik al eerder verteld. Vandaag weer een aardig toertje door diverse mooie gebieden, waar ik af en toe een plaatje schoot.

Ik kwam op een plek die nogal afgelegen is in de buurt bij Rijpwetering. Er komt bijna niemand en met de fiets aan de hand liep ik over een dijk met alleen gras. Ik had daar al eerder gelopen en leuke dingen gezien. Er liepen hazen, buizerds vlogen in de verte, maar deze keer niet binnen schootsafstand.

Op een gegeven moment zag ik niet ver in een sloot iets bewegen tussen het riet. Het was groot, niet te herkennen, dus ik zoomde in met mijn camera. Ik zag een koe die alleen met de kop en zijn boven rug boven het water uit stak. Hij was klaarblijkelijk reeds lang in moeilijkheden en had zich als in drijfzand in de modder gewerkt. Het was triest om te zien dus ik maakte geen foto.

Goede raad was duur, niemand te zien. Maar ik besloot een OSRD (Opsporings Reddings Dienst) te starten. Ik liep terug naar de dichtst bij zijnde stee. In dit geval was dit een molen. Ik riep om hulp en de molenaar kwam tevoorschijn. Ik vertelde hem het probleem en hij kwam ook in actie, Hij ging de boer bellen. Geen contact.

Ik liep weer naar mijn uitkijk punt toen de molenaar moeilijk maar toch op de fiets passeerde en zei dat hij naar de boer en het dier ging.

Ik zag hem even later bij de sloot staan en echt in een hulpeloze houding daar in kijken. Gelukkig kwam na een, voor mij althans, lange tijd ook actie van de kant van de boer. Zij kwamen met een tractor en veel touwen en lussen te hulp.

Ik heb het aan gezien en zag ook bij hen de hulpeloosheid toe slaan. Dit ging van geen kant werken. Een touw om de nek van het dier en trekken werkte duidelijk niet. Hij zat de diep in de shit. Zij stopten met dit probeersel en gingen terug naar de boerderij. Grote bewondering had ik voor de molenaar die, zover ik het kon zien, bij het dier bleef om het te troosten en de kop eventueel boven water te houden.

Omdat ik verder toch ook niets kon doen besloot ik verder te gaan en even aan te wippen bij de boerderij voor een situatie rapport. Ik kwam toevallig de boer en zijn zoon tegen die weer op weg waren met nog meer touw. Ik zei "Waarom belt u de brandweer niet?". Hij zei dat er al meerdere boeren in de omgeving onderweg waren. "Nog bedankt!!!!"

Niet geheel gerust gesteld fietste ik snel richting thuis basis. Ik ga morgen zeker vragen hoe het afgelopen is. Sorry, maar ik moest dit even kwijt.